

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความฉลาดทางอารมณ์หรืออีคิว (Emotional Quotient) เป็นความสามารถอีกส่วนหนึ่งของมนุษย์ ที่เกี่ยวข้องกับ การรับรู้และความเข้าใจ อารมณ์ ความรู้สึกของตนเองและนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดพัฒนาการในด้านต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาระหว่างบุคคล ซึ่งประกอบด้วย ความตระหนักรู้ตน และภาวะอารมณ์ของตน สามารถจัดการบริหารอารมณ์ของตนอย่างเหมาะสม สามารถจูงใจให้กำลังใจตนเองได้ รับรู้เข้าใจความรู้สึกอารมณ์ของผู้อื่นในลักษณะเอาใจเขามาใส่ใจเรา มีทักษะในการพัฒนาสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น มีความสามารถในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข ทุกคนมีความฉลาดทางอารมณ์ตั้งแต่อยู่ในท้องมารดา เมื่อเติบโตขึ้นมาจะมีการเรียนรู้ที่จะควบคุมอารมณ์ บางครั้งควบคุมได้ บางครั้งก็ควบคุมไม่ได้ จึงแสดงออกมาในภาวะอารมณ์ต่าง ๆ เช่น อารมณ์รัก โลภ โกรธ หลง ดีใจ เสียใจ อิจฉาริษยา กลัว เป็นต้น บางคนมีความฉลาดทางอารมณ์สูงติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด แต่คนที่ไม่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงมาก่อนก็มีโอกาสพัฒนาให้สูงขึ้นได้ ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลและสังคมว่าจะให้โอกาสมากน้อยเพียงใด (ลักขณา สรวิวัฒน์, 2545) ถึงแม้อีคิวมีความสำคัญมากขนาดไหน แต่ระบบการศึกษาไทย ในปัจจุบันก็ไม่ได้ให้ความสำคัญอย่างแท้จริง กลับไปให้ความสำคัญและมุ่งมั่นพัฒนาความฉลาดทางสติปัญญาเป็นหลัก จึงส่งผลให้นักเรียนนักศึกษาเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย และเมื่อจบออกไปประกอบอาชีพก็มักจะไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับบทความในนิตยสาร Time ปี 1995 ที่เน้นว่าไอคิว (Intelligence Quotient) มีส่วนทำให้บุคคลประสบความสำเร็จเพียง 20 เปอร์เซ็นต์ และอีก 80 เปอร์เซ็นต์ เป็นผลมาจาก EQ (ทศพร ประเสริฐสุข, 2549)

บุคคลที่มีความฉลาดทางอารมณ์ไม่เพียงพอมักมีพฤติกรรมอันเป็นปัญหาสังคมที่พบเห็นกันอยู่เสมอ เช่น ปัญหายาเสพติด เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การวิวาทชกต่อย การฆ่าตัวตายเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา ส่วนบุคคลที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง จะเป็นคนที่มองโลกในแง่ดี เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น เข้าใจสภาพแวดล้อม ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและสามารถปรับตัวได้ดีทุกสถานการณ์ เมื่อมีปัญหาความขัดแย้งก็สามารถที่จะแก้ไขได้อย่างเหมาะสม และมีสติ (ชนมน สุขวงศ์, 2543)

ความฉลาดทางอารมณ์ที่กล่าวมาข้างต้น ล้วนแต่มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ ความสำเร็จ และความผาสุกในชีวิตของแต่ละบุคคล หลาย ๆ วงการจึงเริ่มให้ความสำคัญและสนใจในเรื่องความฉลาดทางอารมณ์มากขึ้น โดยเฉพาะวงการกีฬาเพื่อการแข่งขัน เพื่อความเป็นเลิศและเป็นอาชีพ วงการกีฬาเหล่านี้มีเป้าหมายเดียว คือ ชัยชนะเหนือคู่แข่ง นักกีฬาจึงถูกกดดันจากความคาดหวังที่ไม่มีทางเลือก ภายใต้อาณัติที่มีความต่างในเรื่องรูปร่าง สัดส่วน สมรรถภาพทางกายและทักษะ อีกทั้งยังได้รับแรงกดดัน

จากสิ่งแวดล้อมรอบกาย ได้แก่ โค้ช พ่อแม่ เพื่อนร่วมทีม คู่แข่งขัน สนาม อุปกรณ์ ภูมิอากาศ และกองเชียร์ ทั้งสองฝ่าย ความกดดันต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้เกิดความแปรปรวนทางด้านอารมณ์ของนักกีฬา โดยเฉพาะ อารมณ์เครียด เป็นสภาพอารมณ์ที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามากที่สุด ความเครียดที่มีมากเกินไปมีผลทำให้นักกีฬาเกิดความกังวล เกิดความไม่สบายใจ โกรธง่าย หัวใจเต้นแรงและถี่ขึ้น เหงื่อตกชุ่มมือและใบหน้า แขนหน้าอก หายใจไม่ออก แขนขาไม่มีแรง ความสามารถทางด้านร่างกายแสดงออกได้ไม่เต็มศักยภาพ ทำให้ทักษะและเทคนิคการเล่นของนักกีฬาดกต่ำลง ตรงกันข้ามความเครียดที่พอเหมาะจะเป็นแรงกระตุ้นให้เป็นนักสู้ ความโกรธที่พอดีจะทำให้นักกีฬาเล่นได้อย่างหนักหน่วงและรวดเร็ว ดังนั้น นักกีฬาหน้าใหม่ หรือนักกีฬาเยาวชนควรจะต้องหมั่นฝึกฝนการควบคุมอารมณ์ตนเองให้อยู่ในสภาพที่พอเหมาะไม่ร้อนรุ่มเกินไป จนแทบควบคุมตนเองไม่ได้ และไม่เยือกเย็นเกินไป จนการแข่งขันเปรียบเสมือนการพักผ่อน กลุ่มนักกีฬาที่เป็นเยาวชนจึงควรได้รับการพัฒนา เพราะเยาวชนเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ เยาวชนจึงควรได้รับการศึกษา อบรม และฝึกฝนให้เจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและจิตใจ รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับเยาวชนไว้อย่างชัดเจน ในแผนพัฒนาเยาวชนแห่งชาติ อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525 – 2529) เป็นต้นมา ทำให้มีแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของเยาวชนไทยให้มีความพร้อมมากขึ้นในทุกด้าน จากนโยบายดังกล่าว คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2527 เห็นชอบและอนุมัติให้มีการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการกีฬาของชาติไทยให้ขยายไปทั่วประเทศ และเน้นถึงสุขภาพพลานามัย ปลูกฝังให้เยาวชนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีระเบียบวินัย เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุขอยู่ในสังคม และที่สำคัญยิ่งเพื่อเป็นแผนรองรับการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ เป็นฐานรากของการพัฒนาไปสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย

ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ มีกีฬาชนิดหนึ่งที่จัดให้มีการแข่งขันตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน โดยไม่มีการยกเว้นแม้แต่ครั้งเดียว คือ กีฬาเซปักตะกร้อ เพราะเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมจากเยาวชนทุกภูมิภาค จึงเป็นโอกาสที่จะพัฒนานักกีฬาเซปักตะกร้อเยาวชนแห่งชาติให้เป็นนักกีฬาทีมชาติไทยได้ โดยคำนึงถึงองค์ประกอบหลักของการพัฒนา ที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการเล่นและแข่งขัน 3 ประการคือ

1. ร่างกายดี หมายถึง มีรูปร่าง สัดส่วน สมรรถภาพทางกาย และทักษะในการเล่นกีฬาประเภทนั้น ๆ ดี
2. จิตใจดี เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักกีฬานับตั้งแต่เริ่มเล่น จนถึงการเป็นนักกีฬาชั้นยอด ซึ่งได้แก่ การมีพลังจิตที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรู้สึกที่ดีต่อตัวเอง และที่สำคัญที่สุดคือ การควบคุมอารมณ์ของตนเอง
3. สิ่งแวดล้อมดี ได้แก่ โค้ช ผู้จัดการทีม พ่อแม่ เพื่อนร่วมทีม สนาม อุปกรณ์ งบประมาณสนับสนุน เป็นต้น

องค์ประกอบทั้ง 3 ที่กล่าวมาควรจะมีความสัมพันธ์อย่างสมดุลเหมาะสมกับภาวการณ์นั้น ๆ ภาวการณ์แข่งขัน องค์ประกอบทางด้านจิตใจมีความสำคัญที่สุด ถึงแม้จะมีทักษะและความสามารถในการเล่นที่ดีเพียงใดก็ไม่อาจก้าวไปสู่จุดสุดยอดของการเป็นนักกีฬาได้ ถ้าขาดซึ่งการพัฒนาทางด้านจิตใจ (สุชาติ นนุนภักดี, 2545) โดยเฉพาะกีฬาเซปักตะกร้อ ซึ่งมีแรงกดดันจากสาเหตุและปัจจัยหลายประการ เช่น

1. สนาม สนามกีฬาเซปักตะกร้อมีขนาดเล็กกว่าสนามวอลเลย์บอล สนามเทนนิส สนามบาสเกตบอล และสนามฟุตบอล มีทั้งสนามกลางแจ้งและในร่ม พื้นผิวสนามก็มีหลายลักษณะ เช่น สนามซีเมนต์ คอนกรีต สนามป่าเก้ หรือพื้นไม้และสนามใยสังเคราะห์ เป็นต้น การฝึกซ้อมในสนามที่มีความต่างจากสนามแข่งขันไม่ว่าจะเป็นสนามกลางแจ้งหรือในร่ม และพื้นผิวสนามแบบใด ก็แล้วแต่ จะมีผลต่อสภาพจิตใจของนักกีฬาทั้งสิ้น

2. ลูกตะกร้อ ลูกตะกร้อในปัจจุบันทำด้วยพลาสติกใยสังเคราะห์ และมีสกรูร้อยตามจุดตัดของใยสังเคราะห์ เมื่อโดนอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย โดยที่ผู้เล่นไม่ได้ตั้งใจหรือระวังตัว อาจจะได้รับบาดเจ็บได้ และเมื่อเล่นไปใยสังเคราะห์หัก สกรูหลุดก็จะเป็นอันตรายกับผู้เล่นได้

3. ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาส่งรอง ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาทั้ง 2 ทีมอยู่ห่างจากสนามเพียง 3 เมตรเท่านั้น นักกีฬาสามารถที่จะมองเห็นผู้ฝึกสอนและนักกีฬาส่งรองทั้ง 2 ทีมได้ตลอดเวลา ฉะนั้น โอกาสที่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาส่งรองจะส่งสัญญาณแสดงท่าทางต่าง ๆ ทั้งในทางบวกและลบได้ตลอดเวลา โดยที่ผู้ตัดสินไม่เห็น เพราะผู้ฝึกสอนและนักกีฬาส่งรองนั่งอยู่ด้านหลังผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน มีสิทธิ์ที่จะขอเวลานอกในแต่ละเกมได้ เพื่อเป็นการขัดจังหวะยับยั้งเกมรุก และระงับขวัญกำลังใจที่กำลังหึกเหิมของฝ่ายตรงข้าม ในขณะที่เดียวกันก็ปลอบขวัญและให้กำลังใจ แก่ไขว่คว้าและแนะนำเทคนิคเพิ่มเติมแก่ฝ่ายตนได้

4. ผู้ตัดสิน ผู้ตัดสินกีฬาเซปักตะกร้อในแต่ละคู่จะมี 4 คน ในขณะที่กีฬาฟุตบอลสนามใหญ่กว่าสนามกีฬาเซปักตะกร้อ 20 เท่ามีการกรรมการผู้ตัดสินเพียง 3 คน นักกีฬาเซปักตะกร้อจะมีความรู้สึกที่ผู้ตัดสินจ้องมองตลอดเวลา บางครั้งผู้ตัดสินที่ 2 และผู้ช่วยผู้ตัดสินอีก 2 คน เดินไป เดินมาใกล้นักกีฬาเกินไป ทำให้นักกีฬาเสียสมาธิและจึงหวั่นไหวในการเล่นหรือผู้ตัดสิน ตัดสินลำเอียง เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ยุติธรรม จะทำลายขวัญและกำลังใจของนักกีฬาเป็นอย่างมาก

5. เพื่อนร่วมทีม กีฬาเซปักตะกร้อจัดเป็นกีฬาประเภททีม มีผู้เล่นทีมละ 3 คน เล่นอยู่บนพื้นที่สนามเล็ก ๆ ต้องอาศัยการเคลื่อนไหวที่เป็นระบบทั้งเกมรับและเกมรุก มีการแบ่งหน้าที่ในการเล่นอย่างชัดเจน แต่ละคนก็พยายามทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่ สามารถประสานการทำงานที่ร่วมกันอย่างลงตัวเป็นหนึ่งเดียว ถ้านักกีฬาคนใดคนหนึ่งอ่อนแอ ห้อยลอย ไม่มีขวัญและกำลังใจ ก็จะทำให้ระบบการเล่นภายในทีมด้อยลง ทำให้นักกีฬาที่เหลืออ่อนแอ ห้อยลอยและไม่มีขวัญกำลังใจตามไปด้วย ทีมก็จะไม่ประสบความสำเร็จ จะต้องผินก้ำลำกายและกำลังใจทั้ง 3 คน เป็นหนึ่งเดียว จึงจะประสบความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

6. คู่แข่งขัน คู่แข่งขันที่มีประสบการณ์มากมีศักดิ์ศรีเป็นนักกีฬาทีมชาติ มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของผู้คนในวงการกีฬาตะกร้อ ก็จะมีขวัญและกำลังใจของฝ่ายตรงข้ามได้ ในอีกมุมมองหนึ่งเนื่องจากสนามเล็กนักกีฬาทั้งสองฝ่ายต่างก็มองเห็นซึ่งกันและกันอย่างชัดเจน สามารถที่จะช่วยอารมณด้วยสายตา ท่าทางและเทคนิคต่าง ๆ ได้ ถ้าไม่รู้จักควบคุมอารมณ์ก็จะทำให้มีผลเสียกับการเล่นทันที

7. สไตส์การเล่น การเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ สามารถใช้อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายเล่นได้ ยกเว้นมือ เช่น ผู้เล่นตั้งใจจะเล่นด้วยศีรษะกลับมาเปลี่ยนเป็นเล่นด้วยไหล่หรือหน้าอก หรือตั้งใจจะเล่นด้วยเท้า แต่เปลี่ยนมาเล่นด้วยศีรษะอย่างทันทีทันใด เป็นการหลอกล่อช่วยด้วยลีลาการเล่นได้โดยไม่ผิดกติกา หรือในขณะที่เล่น สามารถที่จะลับเปลี่ยนหมุนเวียนการเล่น ยกเท้า ยกแขน กระโดดโลดเต้น แสดงกริยาท่าทางภายในทีมของตัวเอง ตะโกนหรือส่งเสียงประกอบการเล่นได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผู้เล่นสามารถนำมาเป็นเทคนิคช่วยอารมณของฝ่ายตรงข้ามได้ทั้งสิ้น

8. ระบบการนับคะแนน กีฬาเซปักตะกร้อใช้ระบบการนับแต้มแบบ Rally Points หรือแต้มไหล หมายถึง ไม่ว่าเราจะทำเสียเองหรือเพื่อนทำให้เราเสีย เราต้องเสียคะแนนทั้งนั้น เพราะฉะนั้นไม่สามารถที่จะผ่อนคลายเกมการเล่นในแต่ละครั้ง แต่ละคะแนนได้ และแต่ละคะแนน จะมีช่วงเวลาให้ตัดสินใจสั้นมาก ข้าเพียงเสี้ยววินาทีก็อาจจะเสียคะแนนหรือเสียแต้มได้ทันที ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่กดดันอารมณ์นักกีฬาทลอดที่ลงแข่งขัน

9. ผู้ชมหรือกองเชียร์ การแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อ กติกากำหนดว่า เส้นข้างสนามจะต้องอยู่ห่างจากสิ่งอื่นใดอย่างน้อย 3 เมตร นั้นหมายความว่า ถ้าไม่ได้จัดที่นั่งให้ผู้ชม ผู้ชมสามารถที่จะมานั่งใกล้ชิดสนามโดยห่างจากเส้นข้างเพียง 3 เมตรได้ ด้วยเหตุนี้การแข่งขันในบางครั้งผู้ชม จึงอยู่ใกล้สนามมาก และสามารถส่งเสียงเชียร์ได้ตลอด ทำให้มีผลกับสภาพจิตใจของนักกีฬามาก ถ้าไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ ก็จะตื่นเสียงเชียร์ทำให้เล่นได้ไม่เต็มความสามารถ

10. ผู้ปกครองหรือพ่อแม่ นักกีฬาบางคนถูกผู้ปกครองหรือพ่อแม่คาดหวัง กับผลการแข่งขันเป็นอย่างมาก เพราะสำหรับเยาวชน ผลการแข่งขันสามารถที่จะนำไปประกอบเอกสารในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในกรณีพิเศษได้ ฉะนั้นจะทำให้นักกีฬามีความรู้สึกกดดันกับสิ่งเหล่านี้ได้เช่นเดียวกัน

จากสาเหตุและปัจจัยที่กล่าวมาจะเห็นว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อถูกกดดันทางด้านอารมณ์ และสภาพจิตใจเป็นอย่างมาก ถ้าไม่มีความฉลาดทางด้านอารมณ์ที่ดีพอ ก็ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ความรู้สึกได้ ทำให้นักกีฬาไม่สามารถที่จะแสดงออกถึงความสามารถทางด้านทักษะที่มีอยู่อย่างแท้จริงได้ด้วยเหตุนี้คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักกีฬาเซปักตะกร้อเยาวชนแห่งชาติในด้านความดี ความเก่ง และความสุภาพ มีมากน้อยขนาดไหน ในตำแหน่งเสิร์ฟ ตำแหน่งเตะและตำแหน่งตั้ง ความฉลาดทางอารมณ์ของนักกีฬามีความสัมพันธ์กับความสามารถทางด้านทักษะและผลสัมฤทธิ์การแข่งขันหรือไม่อย่างไร นักกีฬาชายกับนักกีฬานหญิงมีความฉลาดทางด้านอารมณ์ในแต่ละตำแหน่งเหมือนกันหรือไม่ และนักกีฬาเซปักตะกร้อที่มาจากภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย มีความฉลาด

ทางด้านอารมณ์แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร ประเด็นคำถามต่าง ๆ เหล่านี้จะได้คำตอบจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ และผลจากการวิจัยจะนำไปเสนอต่อองค์การการกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาตะกร้อแห่งประเทศไทย หน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการกีฬาในระดับภูมิภาคและจังหวัด ตลอดจนผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อระดับภูมิภาคและจังหวัด ซึ่งมีความใกล้ชิดกับนักกีฬาได้มีโอกาสเรียนรู้และนำไปแก้ไขปรับปรุงในเรื่องการเตรียมทีม การคัดเลือกนักกีฬา และการวางแผนการฝึกซ้อมให้นักกีฬาเซปักตะกร้อเยาวชนแห่งชาติเป็นฐานรากของการพัฒนาไปสู่การเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อทีมชาติไทยได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 23
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถทางด้านทักษะและผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของนักกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 23
3. เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักกีฬาเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 23 ที่มีเพศ ภูมิภาคที่สังกัด ประเภทการแข่งขัน และตำแหน่งการเล่นต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อที่ 1 และข้อที่ 3 ศึกษาจากประชากรที่เป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อชายและหญิง ทั้งประเภททีมเดี่ยวและทีมชุด
  - 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อที่ 2 ศึกษาจากประชากรที่เป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อเฉพาะประเภททีมเดี่ยวชายและหญิง
  - 1.3 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มประเภททีมเดี่ยวและกลุ่มประเภททีมชุด
2. ขอบเขตด้านเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ส่วน คือ 1) แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์สำหรับวัยรุ่นอายุ 12-17 ปี ของกรมสุขภาพจิต และ 2) แบบวัดความสามารถทางด้านทักษะและผลสัมฤทธิ์การแข่งขันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
  - 3.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย เพศ อายุ ศาสนา ภูมิภาคที่สังกัด ประเภทการแข่งขัน ตำแหน่งการเล่น ประสบการณ์การแข่งขัน และความฉลาดทางอารมณ์

3.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ความสามารถทางด้านทักษะ และผลสัมฤทธิ์การแข่งขัน

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. ความฉลาดทางด้านอารมณ์ หมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข มีองค์ประกอบ 3 ด้าน (กรมสุขภาพจิต, 2543)

1) ด้านดี หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่น

2) ด้านเก่ง หมายถึง ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจ แก้ปัญหาและแสดงออกอย่างเหมาะสม มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

3) ด้านสุข หมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ด้วยความภาคภูมิใจในตัวเอง พึงพอใจในชีวิต และมีความสุขสงบสุขทางใจ

2. ความสามารถทางด้านทักษะ หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกทางด้านทักษะของ นักกีฬาเซปักตะกร้อประเภททีมเดี่ยวทั้งชายและหญิงในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 23 ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. ผลสัมฤทธิ์การแข่งขัน หมายถึง จำนวนคะแนนที่นักกีฬาเซปักตะกร้อแต่ละบุคคลทำได้ทั้ง ประเภททีมเดี่ยวชายและหญิง ตั้งแต่เริ่มแข่งขันจนสิ้นสุดการแข่งขัน

4. นักกีฬา หมายถึง นักกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 23 ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5. ภูมิภาคที่สังกัด หมายถึง ภูมิภาคที่นักกีฬาเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันในนามของภาค นั้น ๆ ซึ่งการกีฬาแห่งประเทศไทยได้แบ่งออกเป็น 5 ภาค คือ

ภาค 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ระยอง สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระแก้ว

ภาค 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ชัยนาท นครสวรรค์ นครนายก ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี ลพบุรี สุพรรณบุรี สิงห์บุรี สระบุรี อ่างทอง อุทัยธานี

ภาค 3 ได้แก่ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา บุรีรัมย์ มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด เลย ศรีสะเกษ สกลนคร สุรินทร์ หนองบัวลำภู หนองคาย อุดรธานี อุบลราชธานี อำนาจเจริญ

ภาค 4 ได้แก่ กระบี่ ชุมพร ตรัง บัตตานี นครศรีธรรมราช นราธิวาส พังงา พัทลุง ภูเก็ต ยะลา ระนอง สงขลา สตูล สุราษฎร์ธานี

ภาค 5 ได้แก่ กำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ตาก น่าน พะเยา พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน สุโขทัย อุตรดิตถ์

6. ประเภทการแข่งขัน หมายถึง ประเภททีมเดี่ยวและประเภททีมชุดทั้งชายและหญิง
7. ตำแหน่งการเล่น หมายถึง ตำแหน่งเสิร์ฟ ตำแหน่งเตะ และตำแหน่งตั้งหรือชง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักกีฬาเซปักตะกร้อเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 23 ทั้งทีมชายและทีมหญิงทุกตำแหน่งการเล่น
2. ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถทางด้านทักษะ และผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของนักกีฬาเซปักตะกร้อเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 23
3. ทำให้ทราบความเหมือนและความแตกต่างในเรื่องความฉลาดทางอารมณ์ของนักกีฬาเซปักตะกร้อเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 23 ที่มีเพศ ภูมิภาคที่สังกัด ประเภทการแข่งขัน และตำแหน่งการเล่น ต่างกัน
4. ทำให้องค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบกีฬาเซปักตะกร้อ ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อเห็นถึงความสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์มากขึ้น เมื่อมีการวางแผนการเตรียมทีม การคัดเลือกนักกีฬา และการฝึกซ้อม จะได้ฝึกทั้งทางด้านทักษะ ร่างกาย และจิตใจไปด้วยกัน ไม่แยกฝึกด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว
5. ได้ข้อมูลเพื่อนำไปเขียนหนังสือคัมภีร์ผู้ฝึกสอนเซปักตะกร้อ ที่ผู้วิจัยกำลังเขียนอยู่